

Aikuiskoulutustutkimus 2006, koulutuksen kesto ja sisältö

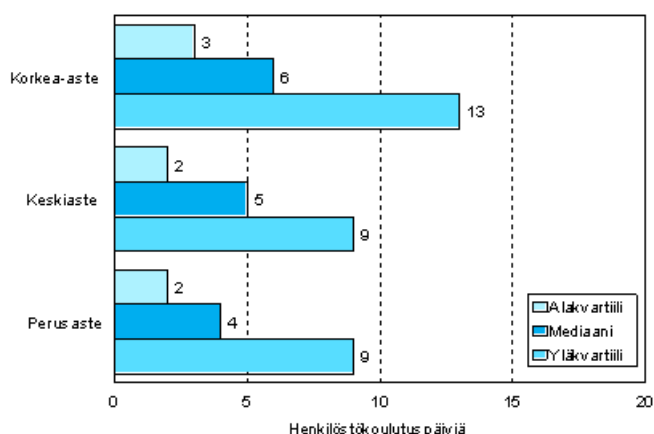
Aikuiskoulutusta keskimäärin kahdeksan päivää

Vuonna 2006 noin 1,7 miljoonaa suomalaista eli lähes joka toinen 18–64-vuotias osallistui aikuiskoulutukseen. Puolet osallistuneista oli saanut koulutusta vähintään kahdeksan päivää (mediaani). Vähiten koulutusta saaneelle neljännekselle kertyi koulutuspäiviä kolme (alakvartiili) ja eniten koulutusta saanut neljännes opiskeli vähintään 19 päivää vuonna 2006.

Naiset osallistuivat aikuiskoulutukseen miehiä useammin, ja he saivat koulutusta myös useampia päiviä. Naisten osallistumispäivien mediaani oli yhdeksän ja miehillä alle seitsemän päivää.

Tiedot käyvät ilmi Tilastokeskuksen, opetusministeriön ja Eurostatin yhteistyönä tehdystä Aikuiskoulutustutkimuksesta 2006. Tutkimusta varten haastateltiin vuoden 2006 helmi-heinäkuussa 4 370 iältään 18–64-vuotiasta henkilöä. Tutkimuksen perusraportti julkaistaan kesäkuussa vuonna 2008. Toukokuussa 2007 julkaistiin Aikuiskoulutustutkimus 2006 ennakkotiedot. Ennakkotiedot sisältävät tietoa aikuiskoulutukseen osallistumisen määristä.

Kuvio 1. Henkilöstökoulutuspäivien määrä osallistujaa kohden koulutusasteen mukaan vuonna 2006 (18–64-vuotiaat koulutukseen osallistuneet palkansaajat)

Mediaanin, ala- ja yläkvartiilin laskemista varten aineisto järjestetään koulutuspäivien suhteen suuruusjärjestykseen.

Mediaani ilmaisee aineiston keskimmäisen arvon.

Alakvartiili kertoo arvon, johon mennessä on kertynyt 25 prosenttia havainnoista.

Yläkvartiili kertoo arvon, johon mennessä on kertynyt 75 prosenttia havainnoista.

Henkilöstökoulutusta keskimäärin viisi päivää vuodessa

Lähes 60 prosenttia palkansaajista, yhteensä 1,1 miljoonaa henkilöä, osallistui työnantajan tukemaan koulutukseen vuonna 2006. Naiset saivat tällaista henkilöstökoulutusta useammin kuin miehet, mutta saadun koulutuksen päivien lukumäärä ei vaihdellut sukupuolen mukaan. Keskimäärin koulutuksessa olleet palkansaajat saivat vuonna 2006 työnantajan tukemaa koulutusta viisi päivää.

Myöskään iän suhteen ei ilmennyt juurikaan eroja työnantajan tukeman koulutuksen osallistumispäivien määrissä. Eniten henkilöstökoulutuspäiviä kertyi ylemmille toimihenkilöille ja korkeasti koulutetuille. Ylempiin toimihenkilöihin kuuluvat saivat keskimäärin seitsemän päivää, alemmat toimihenkilöt viisi päivää ja työntekijöihin kuuluvat koulutuksessa olleet palkansaajat saivat noin kolme päivää henkilöstökoulutusta vuonna 2006 (mediaani). Joka toinen korkea-asteen koulutuksen omaava henkilöstökoulutukseen osallistunut palkansaaja sai koulutusta vähintään kuusi päivää, kun vastaava koulutuspäivien määrä keskiasteen koulutuksen saaneilla oli viisi ja perusasteen koulutuksen saaneilla neljä päivää (mediaani, kuvio 1).

Saatujen henkilöstökoulutuspäivien määrä on pysytellyt kutakuinkin samalla tasolla kuin se oli vuonna 2000.

Aikuiskoulutuksen sisältö

Yleisimpiä aikuiskoulutuksen sisältöjä vuonna 2006 olivat liiketalous- ja oikeustieteisiin sekä palveluihin, turvallisuusalaan ja harrastuksiin liittyvät koulutukset. Noin joka kolmas 18–64-vuotias aikuiskoulutukseen osallistunut oli saanut koulutusta näistä aiheista.

Johtamiseen ja esimiestaitoihin liittyvä koulutus (joka on vuoden 2006 luokituksessa osa liiketaloustieteitä), palveluihin ja turvallisuuteen liittyvä koulutus sekä hoitoalan koulutus ovat lisääntyneet vuodesta 2000 vuoteen 2006 tultaessa. Vuonna 2000 näitä opiskeli noin 12–14 prosenttia koulutusta saaneista, mutta vuonna 2006 osuudet olivat 22 prosenttia (johtaminen ja esimiestaidot), 20 prosenttia (palvelu ja turvallisuus) ja 19 prosenttia (hoitoala). Sen sijaan tietotekniikan opiskelu on selvästi vähentynyt. Vuonna 2000 useampi kuin joka neljäs 18–64-vuotias aikuiskoulutukseen osallistunut oli opiskellut tietotekniikkaa, mutta vuonna 2006 heitä oli vain 18 prosenttia.

Sisälllys

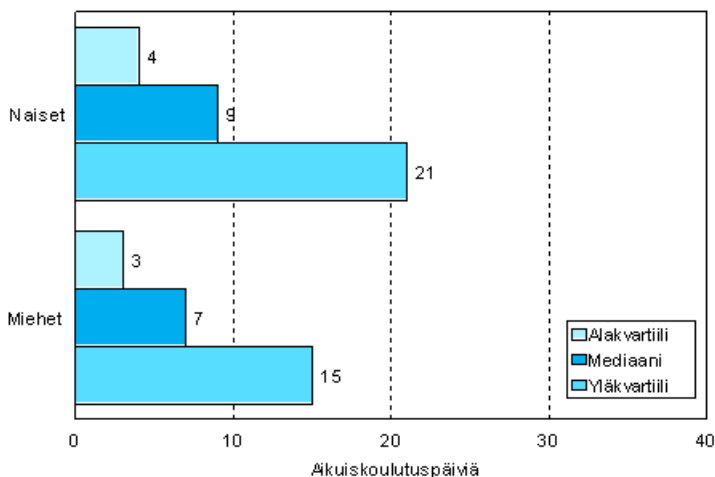
1. Keskimäärin aikuiskoulutusta saatiin kahdeksan päivää.....	4
2. Henkilöstökoulutusta keskimäärin viisi päivää vuodessa.....	7
3. Aikuiskoulutuksen sisältö.....	9
4. Aikuiskoulutustutkimus 2006.....	11
Liitekuviot	
1.1 Aikuiskoulutuspäivien määrä osallistujaa kohden koulutusasteen mukaan vuonna 2006 (18 - 64-vuotias aikuiskoulutukseen osallistunut väestö).....	12
1.2 Aikuiskoulutuspäivien määrä osallistujaa kohden kuntaryhmän mukaan vuonna 2006 (18 - 64-vuotias aikuiskoulutukseen osallistunut väestö).....	12
1.3 Aikuiskoulutuspäivien määrä osallistujaa kohden läänin mukaan vuonna 2006 (18 - 64-vuotias aikuiskoulutukseen osallistunut väestö).....	12
2.1 Henkilöstökoulutuspäivien määrä osallistujaa kohden koulutusasteen mukaan vuonna 2006 (18—64-vuotiaat koulutukseen osallistuneet palkansaajat).....	13
2.2 Henkilöstökoulutuspäivien määrä osallistujaa kohden kuntaryhmän mukaan vuonna 2006 (18—64-vuotiaat koulutukseen osallistuneet palkansaajat).....	13
2.3 Henkilöstökoulutuspäivien määrä osallistujaa kohden läänin mukaan vuonna 2006 (18—64-vuotiaat koulutukseen osallistuneet palkansaajat).....	13

1. Keskimäärin aikuiskoulutusta saatiin kahdeksan päivää

Vuonna 2006 noin 1,7 miljoonaa suomalaista, joka toinen 18–64-vuotias osallistui aikuiskoulutukseen. Saadunkoulutuksen laajuus eli aikuiskoulutuspäivien määrä vaihteli kuitenkin suuresti. Puolet aikuiskoulutukseen vuonna 2006 osallistuneista oli saanut koulutusta vähintään kahdeksan päivää (mediaani). Varsin suuri osa osallistuneista oli kuitenkin saanut koulutusta vain vähän; kymmenen prosenttia aikuiskoulutukseen osallistuneista opiskeli ainoastaan yhden päivän ja neljännes opiskeli enintään kolme päivää (alakvartiili). Toisaalta pisimpään aikuiskoulutuksessa ollut neljännes opiskeli vähintään 19 päivää (yläkvartiili) vuonna 2006.

Naiset osallistuivat aikuiskoulutukseen miehiä useammin, ja he saivat koulutusta myös useampia päiviä. Naisten osallistumispäivien mediaani oli yhdeksän ja miehillä alle seitsemän päivää (kuvio 2). Erityisen selkeä sukupuoliero on koulutukseen eniten osallistuneen neljänneksen joukossa: heistä naisilla oli vähintään 21 koulutuspäivää, kun taas miehillä vain 15 päivää (yläkvartiili). Miesten osallistumispäivät ovat selvästi vähentyneet vuodesta 2000 vuoteen 2006 tultaessa aiheuttaen naisten ja miesten välille aikaisempaa selvemmän eron.

Kuvio 2. Aikuiskoulutuspäivien määrä osallistujaa kohden sukupuolen vuonna 2006 (18–64-vuotiaat aikuiskoulutukseen osallistuneet)

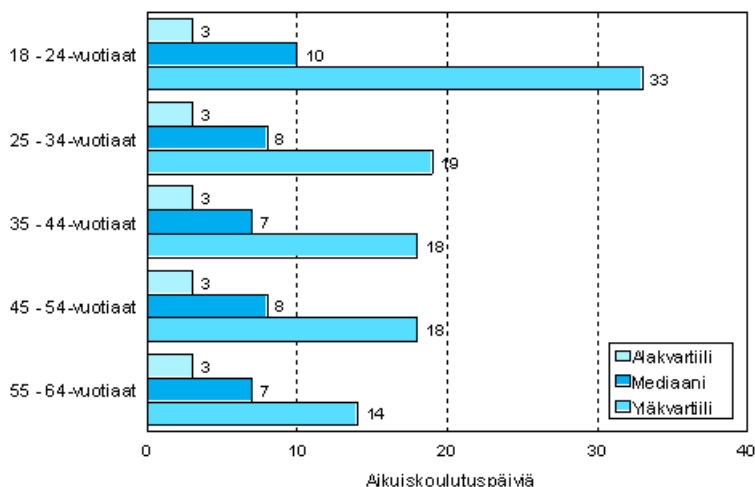

Nuoret 18–24-vuotiaat saivat aikuiskoulutusta useampia päiviä kuin vanhempiin ikäluokkiin kuuluvat (kuvio 3). Puolet alle 25-vuotiaista aikuiskoulutuksessa vuonna 2006 olleista oli saanut koulutusta vähintään kymmenen päivää, kun muissa ikäryhmissä vastaava koulutuspäivien mediaani oli 7–8 päivää. Vähiten koulutuspäiviä kertyi 55 vuotta täyttäneille.

Edellä mainituissa luvuissa ovat mukana myös päätoimiset opiskelijat ja heidän aikuiskoulutuspäivänsä. Kun koulutuspäivien määrää tarkastellaan ilman opiskelijoita, alenee 18–24-vuotiaiden koulutuspäivien keskimäärä koko väestön tasolle 7 päivään. Myös yläkvartiili pienenee 25 päivään.

Erot ikäryhmien välillä ovat jonkin verran tasoittuneet vuoteen 2000 verrattuna. Tämä johtuu suurelta osin siitä, että koulutuspäivien määrä on pienentynyt erityisesti henkilöillä, joilla on paljon koulutuspäiviä (eli käytännössä koulutuspäivien yläkvartiilit ja keskiarvot ovat pienentyneet). Suuret koulutuspäivämäärät olivat melko harvinaisia molempina tutkimusvuosina.

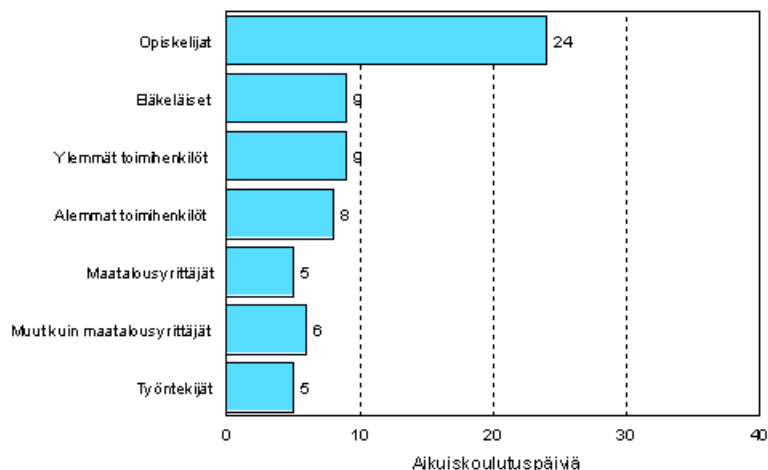
Kuvio 3. Aikuiskoulutuspäivien määrä osallistujaa kohden iän mukaan vuonna 2006 (18–64-vuotiaat aikuiskoulutukseen osallistuneet)

Kuten ikätarkastelussa kävi ilmi, käyttivät päätoimiset opiskelijat myös aikuiskoulutuspalveluja selvästi useampia päiviä kuin muihin sosioekonomisen aseman luokkiin kuuluvat henkilöt. Joka toinen aikuiskoulutukseen osallistunut opiskelija oli saanut aikuiskoulutusta vähintään 24 päivää viimeisen vuoden aikana (kuvio 4).

Vähiten aikuiskoulutuspäiviä oli kertynyt yrittäjille, niin maatalous- kuin muille yrittäjille sekä työntekijöille. Näissä ryhmissä joka toinen koulutukseen osallistunut oli saanut koulutusta vähintään 5–6 päivää. Eläkeläiset sekä ylemmät ja alemmat toimihenkilöt saivat noin 8–9 päivää aikuiskoulutusta vuonna 2006. Heidän osallistumistaan kuvaa hyvin keskimääräiset osallistumispäivät: vähiten koulutusta saanut neljännes oli saanut vähintään 3–5 päivää koulutusta (alakvartili) ja eniten koulutusta saanut neljännes vähintään 16–20 päivää aikuiskoulutusta (yläkvartili) viimeksi kuluneiden 12 kuukauden aikana.

Kuvio 4. Aikuiskoulutuspäivien keskimäärä (mediaani) osallistujaa kohden sosioekonomisen aseman mukaan vuonna 2006 (18–64-vuotiaat aikuiskoulutukseen osallistuneet)

Vuonna 2006 edelleen eniten aikuiskoulutusta saivat korkeasti kouluttautuneet, mutta koulutusryhmien välinen ero saadun aikuiskoulutuksen määrässä on kaventunut vuoteen 2000 verrattuna. Kaikissa koulutusryhmissä koulutuspäivien mediaani vaihteli 7 ja 9 päivän välillä, ja joka neljäs oli saanut aikuiskoulutusta vastaamishetkeä edeltäneiden 12 kuukauden aikana vähintään 18–19 päivää. Vuonna 2000 korkea-asteen koulutuksen saaneista joka toinen oli aikuiskoulutuksessa vähintään 10 päivää. Vastaava koulutuspäivien määrä perusasteen koulutuksen saaneiden joukossa oli kuusi päivää.

Työttömät ja työvoiman ulkopuoliset aikuiskoulutukseen osallistuneet saivat koulutusta keskimäärin selvästi useampia päiviä kuin työssä käyvät. Työvoiman ulkopuolisista aikuiskoulutukseen osallistuneista puolet sai 14 päivää koulutusta (mediaani). Työttömät saivat koulutusta keskimäärin 11 päivää ja työlliset keskimäärin 7

päivää. Koulutuspäivien yläkvartiililuvut työvoiman ulkopuolisilla ja työttömillä olivat 48 ja 40 päivää, kun yläkvartiili työllisillä koulutusta vuonna 2006 saaneilla oli ainoastaan 15 päivää.

Aikuiskoulutuspäivien määrissä ei ilmene juurikaan eroja vastaajan asuinpaikan mukaisissa tarkasteluissa. Taajaan asutuilla alueilla ja Länsi-Suomen läänissä asuvat opiskelivat keskimäärin päivän vähemmän (mediaani 7 päivää) kuin kaupunkimaisissa ja maaseutumaisissa kunnissa tai muualla kuin Länsi-Suomen läänissä asuvat (mediaani 8 päivää). Kaupunkimaisten kuntien eniten opiskellut neljännes oli ollut aikuiskoulutuksessa vähintään 20 päivää, kun taas taajaan asutuissa kunnissa opiskelupäiviä oli jonkin verran vähemmän, 15 päivää. Sen sijaan koulutuspäivien keskiarvoja ja niiden keskivirheitä tarkasteltaessa ei saatu eroja eri kuntaryhmien välille. Länsi-Suomen läänissä oli aikuiskoulutuspäivien keskiarvo tilastollisesti pienempi kuin Itä-Suomen ja Oulun lääneissä.

Aikuiskoulutuspäivien mediaanit eivät poikenneet vuosina 2000 ja 2006. Sen sijaan, kun saadun aikuiskoulutuksen keskimäärää tarkastellaan päivien keskiarvojen avulla, havaitaan, että koulutuspäivien määrä on aavistuksen vähentynyt vuodesta 2000 vuoteen 2006 tultaessa. Vuonna 2000 koulutuspäivien keskiarvo oli 25 päivää koulutuksessa ollutta kohden, kun se kuusi vuotta myöhemmin oli enää 21 päivää.

Koulutuspäivien keskimääriä arvioitaessa on aritmeettisen keskiarvon sijaan käytetty mediaania sekä ala- ja yläkvartiileja, koska koulutuspäivien hajonta on suuri ja sen jakauma on hyvin vino. Tunnuslukujen laskemista varten aineisto järjestetään koulutuspäivien suhteen suuruusjärjestykseen.

Mediaani ilmaisee aineiston keskimmäisen arvon.

Alakvartiili kertoo arvon, johon mennessä on kertynyt 25 prosenttia havainnoista.

Yläkvartiili kertoo arvon, johon mennessä on kertynyt 75 prosenttia havainnoista.

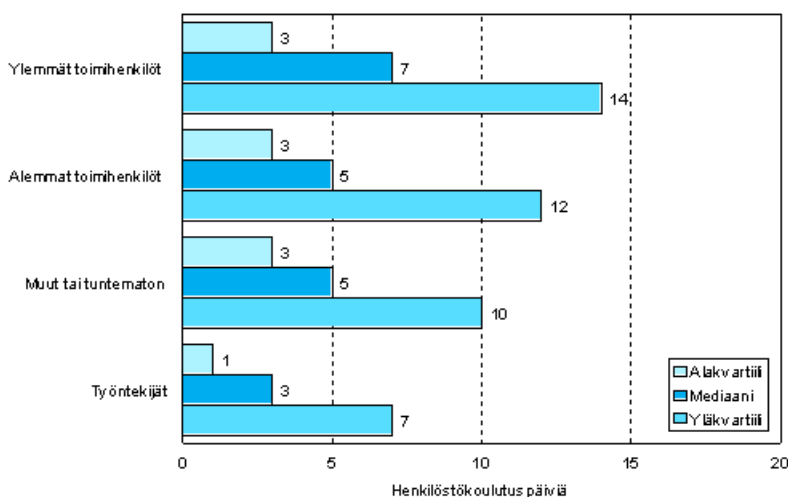
2. Henkilöstökoulutusta keskimäärin viisi päivää vuodessa

Lähes 60 prosenttia palkansaajista, yhteensä 1,1 miljoonaa henkilöä, osallistui työnantajan tukemaan koulutukseen vuonna 2006. Naiset saivat tällaista henkilöstökoulutusta useammin kuin miehet, mutta saadun koulutuksen määrä (koulutuspäivät) ei vaihdellut sukupuolen mukaan. Koulutuksessa olleet palkansaajat saivat työnantajan tukemaa koulutusta keskimäärin viisi päivää (mediaani) vuonna 2006. Eniten henkilöstökoulutuspäiviä omaava neljäsnes oli koulutuksessa vähintään 12 päivää (yläkvartiili) ja 25 prosenttia koulutuksessa olleista 18–64-vuotiaista palkansaajista sai työnantajan tukemaa koulutusta korkeintaan 2 päivää (alakvartiili) vuonna 2006.

Iän suhteen ei ilmennyt juurikaan eroja työnantajan tukeman koulutuksen osallistumispäivien määrässä. Nuoret, 18–24-vuotiaat palkansaajat saivat aavistuksen vähemmän koulutusta kuin 25 vuotta täyttäneet, mutta ryhmän pienuuden takia ero ei ole tilastollisesti merkitsevä.

Eniten henkilöstökoulutuspäiviä kertyi ylemmille toimihenkilöille ja korkea-asteen koulutuksen saaneille. Ylempiin toimihenkilöihin kuuluvat saivat keskimäärin seitsemän päivää, alemmat toimihenkilöt viisi päivää ja työntekijöihin kuuluvat koulutuksessa vuonna 2006 olleet palkansaajat noin kolme päivää työnantajan tukemaa koulutusta (kuvio 5).

Kuvio 5. Henkilöstökoulutuspäivien määrä osallistujaa kohden sosioekonomisen aseman mukaan vuonna 2006 (18–64-vuotiaat koulutukseen osallistuneet palkansaajat)

Joka toinen korkeakoulutuksen omaava henkilöstökoulutukseen osallistunut palkansaaja sai koulutusta vähintään kuutena päivänä vuonna 2006, kun vastaava koulutuspäivien määrä keskiasteen koulutuksen saaneilla oli viisi ja perusasteen koulutuksen saaneilla neljä päivää (mediaani).

Työnantajan tukemassa koulutuksessa saatujen koulutuspäivien keskimäärä on melko samalla tasolla eripuolilla Suomea. Taajamissa asuvat saivat keskimäärin yhden päivän vähemmän työnantajan tukemaa koulutusta (mediaani 4 päivää) kuin kaupunkimaisissa tai maaseutumaisissa kunnissa asuvat henkilöstökoulutusta vuonna 2006 saaneet palkansaajat (mediaani 5 päivää). Vähäisistä alueellisista eroista kertoo myös se, että puolet 18–64-vuotiaista koulutuksessa olleista palkansaajista sai henkilöstökoulutusta keskimäärin 5 päivää asuinläänistä riippumatta.

Saatujen henkilöstökoulutuspäivien määrä on pysytellyt kutakuinkin samalla tasolla kuin se oli vuonna 2000. Kun perusasteen koulutuksen saaneiden henkilöstökoulutuspäivien keskimäärä on hiukan kohonnut ja korkea-asteen koulutuksen saaneiden koulutuspäivät hiukan vähentyneet vuodesta 2000 vuoteen 2006, on seurauksena sekä koulutustaustaan että sosioekonomiseen asemaan liittyneiden erojen lievä tasoittuminen henkilöstökoulutukseen osallistumisessa 2000-luvulla.

Koulutuspäivien keskimääriä arvioitaessa on aritmeettisen keskiarvon sijaan käytetty mediaania sekä ala- ja yläkvartileja, koska koulutuspäivien hajonta on suuri ja sen jakauma on hyvin vino. Tunnuslukujen laskemista varten aineisto järjestetään koulutuspäivien suhteen suuruusjärjestykseen.

Mediaani ilmaisee aineiston keskimmäisen arvon.

Alakvartiili kertoo arvon, johon mennessä on kertynyt 25 prosenttia havainnoista.

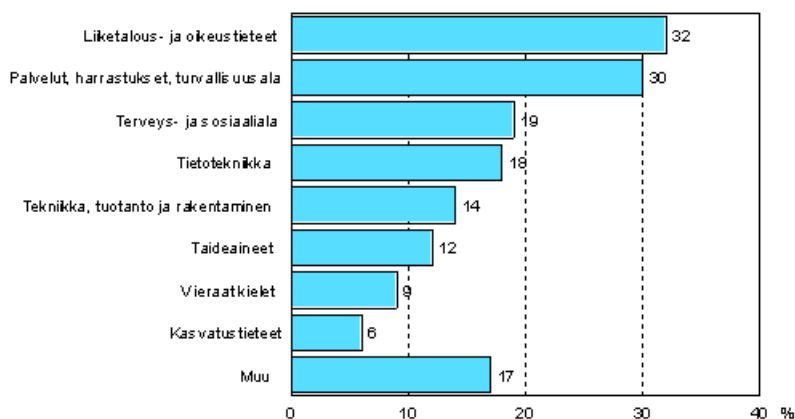
Yläkvartiili kertoo arvon, johon mennessä on kertynyt 75 prosenttia havainnoista.

3. Aikuiskoulutuksen sisältö

Selvästi yleisimpiä aikuiskoulutuksen aiheita vuonna 2006 olivat liiketalous- ja oikeustieteisiin sekä palveluihin, harrastuksiin ja turvallisuusalaan liittyvät koulutukset (kuvio 6). Noin joka kolmas aikuiskoulutukseen osallistunut 18–64-vuotias oli saanut koulutusta näistä aiheista. Lähes joka viides oli osallistunut terveys- ja sosiaalialan koulutukseen sekä tietotekniikan opetukseen. Tekniikkaa, tuotantoa ja rakentamista koskevaan koulutukseen oli vuonna 2006 osallistunut hiukan harvempi kuin joka kuudes koulutusta vuonna 2006 saanut 18–64-vuotias.

Liiketalous- ja oikeustieteiden luokan kaksi keskeistä kurssikokonaisuutta ovat työelämäkoulutus (33 prosenttia ko. luokan kursseista) ja johtamiseen ja hallintoon liittyvä koulutus (27 prosenttia ko. luokan kursseista). *Palveluja, harrastuksia ja turvallisuusalaa* sisältävä luokka koostuu pitkälti työsuojelua ja työturvallisuutta koskevista kursseista (29 prosenttia ko. luokan kursseista) sekä urheilu- ja liikuntakursseista (28 prosenttia ko. luokan kursseista). Myös turvallisuusala yleensä sekä liikenne- ja kuljetuspalvelujen koulutus olivat keskeisiä tämän luokan sisältöjä (molempien osuus noin 10 prosenttia kursseista). Vuoden 2006 Aikuiskoulutustutkimuksen koulutuksen sisällön luokitus perustuu Euroopan tilastoviraston (Eurostatin) luokitukseen (*Fields of Education and Training, 1999*) ja se poikkeaa jonkin verran vuoden 2000 Aikuiskoulutustutkimuksen luokituksesta.

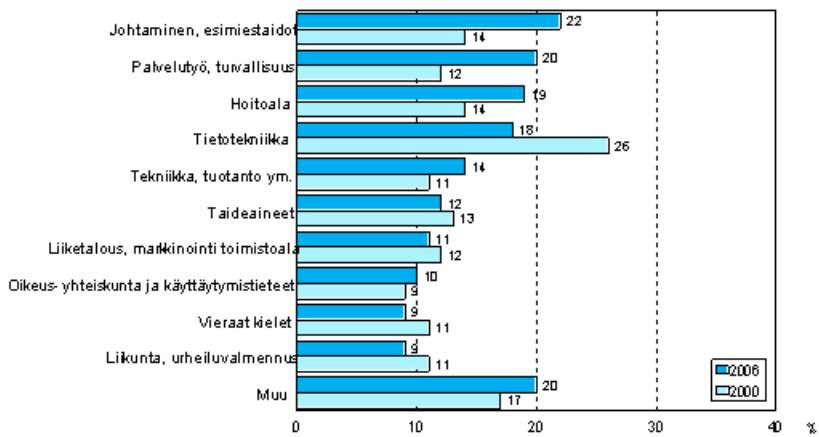
Kuvio 6. Aikuiskoulutuksen sisältö vuonna 2006 (18–64-vuotias aikuiskoulutukseen osallistunut väestö)

Huom! Osallistumisosuuksia yhteen laskemalla ei päädytä 100 prosenttiin, koska sama osallistuja laskettiin niin monta kertaa kuin hänellä oli eri sisältöalueiden koulutuskokonaisuuksia.

Vuosina 2000 ja 2006 saatujen aikuiskoulutuksien sisältöjen vertaamista varten on koulutuksen sisältöluokitus muutettu vastaamaan vuoden 2000 luokitusta. Johtamiseen ja esimiestaitoihin liittyvä koulutus (joka on vuoden 2006 luokituksessa osa liiketaloustieteitä), palvelutyöhön ja turvallisuuteen liittyvä koulutus sekä hoitoalan koulutus ovat lisääntyneet vuodesta 2000 vuoteen 2006 tultaessa (kuvio 7). Vuosituhannen alussa näitä opiskeli 12–14 prosenttia koulutusta saaneista, mutta vuonna 2006 osuudet olivat nousseet jopa 19–22 prosenttiin. Sen sijaan tietotekniikan opiskelu on selvästi vähentynyt. Vuonna 2000 useampi kuin joka neljäs 18–64-vuotias aikuiskoulutukseen osallistunut oli opiskellut tietotekniikkaa, mutta vuonna 2006 heitä oli vain 18 prosenttia.

Kuvio 7. Aikuiskoulutuksen sisältö vuosina 2000 ja 2006 (18—64-vuotias aikuiskoulutukseen osallistunut väestö, vuoden 2000 koulutuksen sisältöluokitus)

Huom! Osallistumisosuuksia yhteen laskemalla ei päädytä 100 prosenttiin, koska sama osallistuja laskettiin niin monta kertaa kuin hänellä oli eri sisältöalueiden koulutuskokonaisuuksia.

4. Aikuiskoulutustutkimus 2006

Aikuiskoulutustutkimus 2006 tehtiin Euroopan tilastoviraston (Eurostat), opetusministeriön ja Tilastokeskuksen yhteistyönä. Tutkimusta varten haastateltiin vuoden 2006 maaliskuu-heinäkuussa 4 370 Suomessa asuvaa 18–64-vuotiasta. Tutkimuksen vastausosuus oli 65 prosenttia. Tutkimus tehtiin käyntihaastatteluna ja haastattelun keskipituus oli noin 55 minuuttia. Tutkimuksen brutto-otos oli 6 800 henkilöä.

Naiset vastasivat tutkimukseen hiukan useammin kuin miehet (vastausosuudet 66 prosenttia ja 63 prosenttia). Korkea-asteen koulutuksen saaneet ja maaseutumaisissa kunnissa asuvat osallistuivat selvästi keski- ja perusasteen koulutuksen saaneita ja taajaan asutuissa ja kaupunkimaisissa kunnissa asuvia todennäköisemmin. Alhaisinta osallistuminen oli Etelä-Suomen läänissä.

Tutkimuksen aihekokonaisuudet ovat:

- taustatiedot (mm. koulutus, ammatti, työ, perhe)
- koulutukseen osallistumista kuvaavat tiedot (koulutuksen muodot: aikuiskoulutus, työhön tai ammatin liittyvä aikuiskoulutus, henkilöstökoulutus, muu aikuiskoulutus, tutkintoon johtava koulutus)
- saadun aikuiskoulutuksen sisältö
- itseohjautuva opiskelu
- työssä oppiminen, työn tarjoamat oppimis- ja kehittymismahdollisuudet
- ammattikirjallisuuden käyttö
- näkemykset koulutuksen hyödyistä, koulutusesteet, koettu koulutustarve, koulutuskiinnostus
- tietotekniikan käyttö
- vieraiden kielten taito
- kulttuuriharrastukset ja yhteiskunnallinen osallistuminen

Tutkimuksen peruserä julkaistaan kesäkuussa 2008. Tutkimuksen ennakkotietoina on julkaistu toukokuussa 2007 aikuiskoulutukseen osallistumismääriä ja -osuuksia (www.tilastokeskus.fi/aikuiskoulutustutkimus, julkistus ja katsaukset 21.5.2007).

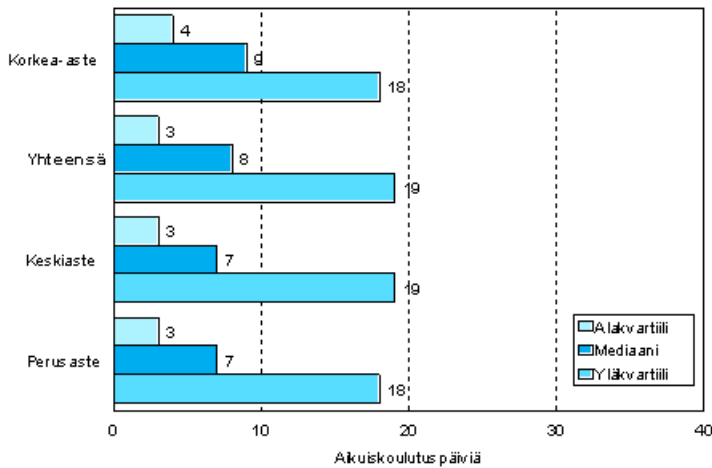
Tutkimusaineisto on yliopisto- ja korkeakoulututkijoiden käytettävissä käyttöluvan ja tutkimussuunnitelmaa vastaan. Toimintaohjeet aineiston käyttöluvan hakemiseksi löytyvät Tilastokeskuksen Internet-sivuilta (www.tilastokeskus.fi/tup/otosaineistot/index.html)

Aikaisemmat aikuiskoulutustutkimukset on tehty opetusministeriön ja Tilastokeskuksen yhteistyönä vuosina 1980, 1990, 1995 ja 2000. Vuoden 2000 aikuiskoulutustutkimuksesta on julkaistu raportti Blomqvist, Ruuskanen, Niemi ja Nyysönen: Osallistuminen aikuiskoulutukseen. Aikuiskoulutustutkimus 2000. Koulutus 2002:5. Tilastokeskus.

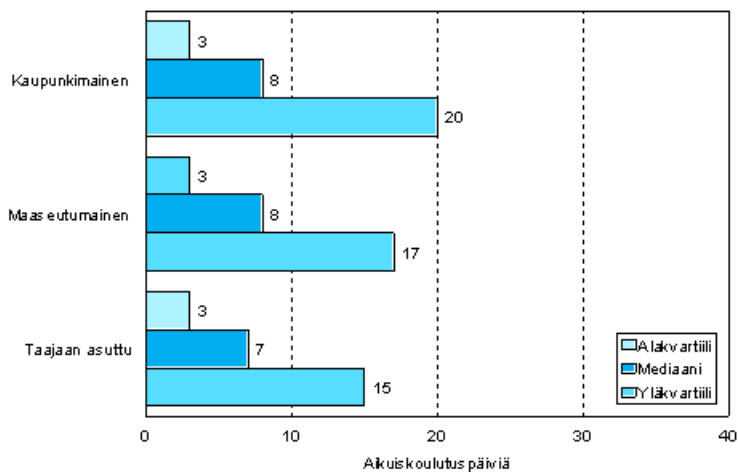
Eurostat julkaisee Euroopan aikuiskoulutustutkimuksen (*Adult Education Survey, AES*) tuloksia vuosien 2008 ja 2009 aikana.

Liitekuviot

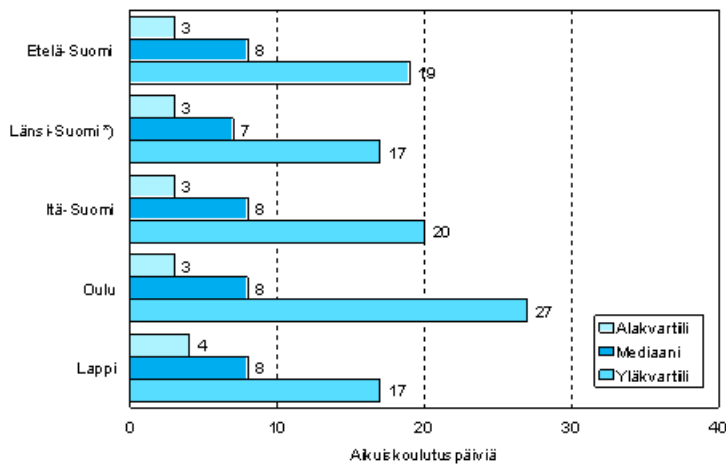
1.1 Aikuiskoulutuspäivien määrä osallistujaa kohden koulutusasteen mukaan vuonna 2006 (18 - 64-vuotias aikuiskoulutukseen osallistunut väestö)

1.2 Aikuiskoulutuspäivien määrä osallistujaa kohden kuntaryhmän mukaan vuonna 2006 (18 - 64-vuotias aikuiskoulutukseen osallistunut väestö)

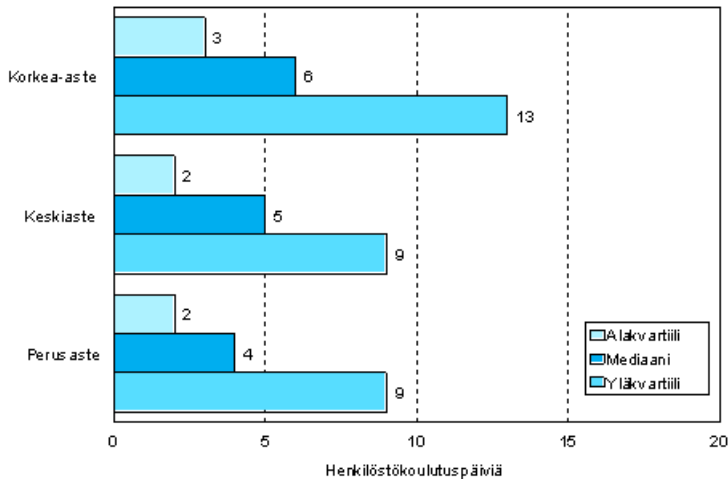

1.3 Aikuiskoulutuspäivien määrä osallistujaa kohden läänin mukaan vuonna 2006 (18 - 64-vuotias aikuiskoulutukseen osallistunut väestö)

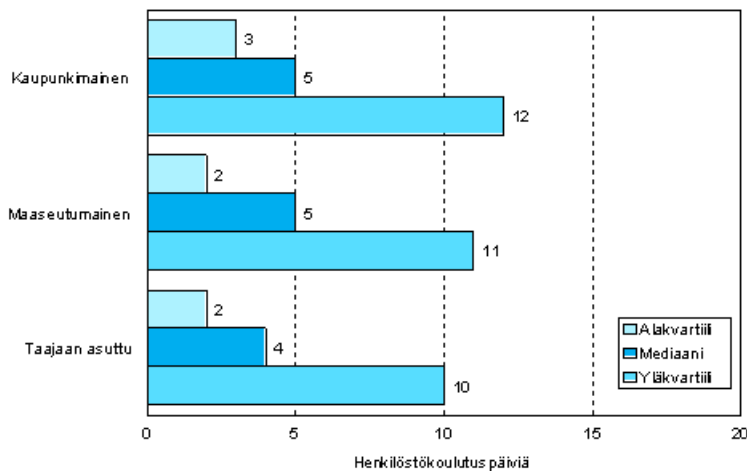

*) M. Ahvenanmaa

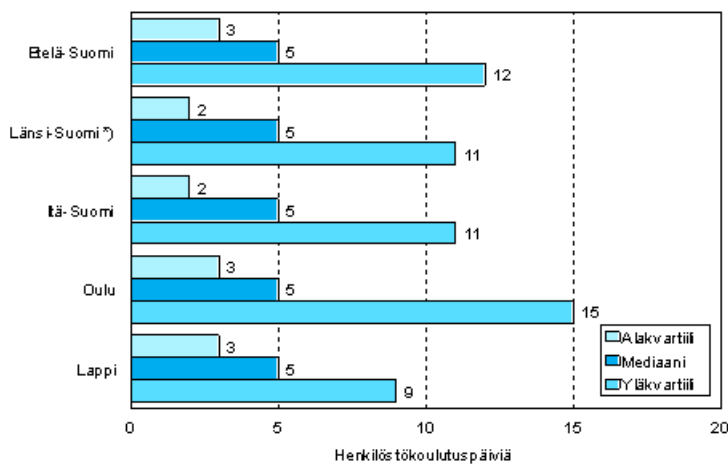
2.1 Henkilöstökouluspäivien määrä osallistujaa kohden koulutusasteen mukaan vuonna 2006 (18–64-vuotiaat koulutukseen osallistuneet palkansaajat)

2.2 Henkilöstökouluspäivien määrä osallistujaa kohden kuntaryhmän mukaan vuonna 2006 (18–64-vuotiaat koulutukseen osallistuneet palkansaajat)

2.3 Henkilöstökouluspäivien määrä osallistujaa kohden läänin mukaan vuonna 2006 (18–64-vuotiaat koulutukseen osallistuneet palkansaajat)

*) M. Ahvenanmaa

Suomen virallinen tilasto
Finlands officiella statistik
Official Statistics of Finland

Koulutus 2008

Lisätietoja

Kirsti Pohjanpää (09) 1734 2604

Helena Niemi (09) 1734 2488

Timo Ruuskanen (09) 1734 3620

Vastaava tilastojohtaja:

Riitta Harala

aikuiskoulutus.tilastot@tilastokeskus.fi

www.tilastokeskus.fi/til/aku/

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

*Tilastokeskus, myyntipalvelu
PL 4C
00022 TILASTOKESKUS
puh. (09) 1734 2011
faksi (09) 1734 2500
myynti@tilastokeskus.fi
www.tilastokeskus.fi*

*ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISSN 1797-3589 (pdf)
ISBN 978-952-467-771-4 (pdf)*